

eller deſtige. Jeg vilde, ſom ſagt, hvis det var mig, alligevel driftig med opløſtet Vandſe Bekommende i Dinene ved enhver Leilighed. Dette var, hvad jeg havde at ſige om denne Sag.

Tale: Jeg havde vel ikke tænkt paa at tage Ordet i denne Sag, men den Udtaleſe, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 1ſte Valgkreds (G. Rimeſtað), kan ikke Andet end opfordre Medlemmer, ſom ere af en fra hans meget forſkjellig Anſkuelse, til i en Sag ſom denne at udtale ſig. Det ærede Medlem, hvis Mening jeg forøvrigt ved mange Leiligheder ſætter Pris paa, udtalte et Ord, ſom det altid gjør mig ondt at høre fra Rigsdagſmænd, idet han nemlig talte om, hvad der vilde ſtade Thingets Værdighed. Lad den Mening, der er udenfor denne Sal, udtale ſig om denne Slags Spørgſmaal, men lad Rigsdagſmændene idetmindſte overfor hverandre indbyrdes ikke tale om, at denne eller hin Mening fra en eller anden Side af Rigsdagen vil ſtade Rigsdagſens Værdighed. Det forekommer mig ikke, at noget Medlem ſkal tale herom. (Modſigelse). So, thi ſaa tager man Værdigheden paa ſin Side og kårer Uværdigheden over paa de Andre. Jeg vil holde mig rent borte fra det perſonlige Spørgſmaal, ſom forøvrigt heller ikke ligger for, og holde mig til Principſpørgſmaalet. Jeg maa da forſt bemærke, at, naar det ærede Medlem talte om, at der fra Rigsdagſens Side burde viſes et ſærligt Hensyn netop nu, da Rigsdagen paa en Maade er lyſt fredhellig, ſaa forekommer det mig heller ikke, at den Begivenhed, ſom har foranlediget dette Tillæg til Straffeloven, ſkulde være paaberaabt ved denne Leilighed, thi man har dog vel Lov til at have den Mening her i Salen, at det er en høiſt mærkværdig Fortolkning af Straffeloven, ſom har gjort et ſaadant Tillæg nødvendigt. Jeg veed ikke, paa hvilket Grundlag den offentlige Mening dannes ſig, men jeg vilde høiligen beklage, hvis der udenfor Rigsdagen ſkulde danne ſig en offentlig Mening, ſom ikke fandt, at den Begivenhed, ſom fremkaldte dette Tillæg til Straffeloven, var Noget, ſom aldrig burde være ſket. Naar nu Salen her har været

om Regjeringens Forſlag til en aſſediget Embedſmands extraordinære Penſion, ſaa ſkal jeg tillade mig overfor det ærede Medlem, ſom talte om, at Rigsdagen er fredhellig, at minde om den Række Beſtemmelſer i Straffeloven, ſom gjør det ſaa høiſt vanſkeligt for Borgerne her i Landet, naar de ere overbeviste om, at en Embedſmand paa en eller anden Maade har overtraadt ſin Embedſmyndighed, da at ſaa Ret over dem, idet Embedſmændene paa ſaa mangfoldige Punkter i Straffeloven ere begunſtigede. (Stemmer: Beviſ! Beviſ!). Jeg kan læſe hele Rækker op af ſaadanne Beſtemmelſer. (Stemmer: Gjør det!) Ja, naar de Herrer ville vente et Døbtid, til jeg ſaar hentet Straffeloven, ſkal jeg gjøre det; nu har jeg Ordet og kan ikke gjøre det. Naar det nu altsaa er givet, at Straffeloven i de almindelige Forhold udenfor Rigsdagen gjør dette ſaa vanſkeligt, er det da ikke uſſkeligt, at der er et Sted, hvor Folkets udsendte Repræſentanter kunne udtale ſig frit og aabent om Myndighederne i Landet (En Stemme: Blot ikke ærevrængende!). Der kan være forſkjellige Meninger om det Gode, ſom er opnaaet ved at have Ordets Frihed, men jeg kan ikke ſe tilbage til den Tid, der ſaa forud for vor fri Forfatning Indførelſe, uden at det for mig ſtaaer ſom noget af det Betydeligſte, der er opnaaet, at der er kommet en Repræſentation tilſtede, hvor Ordet er fuldſtændigt frit, og hvor Borgerne kunne udtale ſig om alle Myndigheder, være ſig høie eller lave, aabent og frit uden at være trykkede af Stemninger udenfor denne Sal. Men det er ikke alene overfor Embedſſtanden, at man maa ønske, at Ordet er frit ved ſaadanne Leiligheder. Vi have jo fraandre Lande Exempler, der viſe, at der er god Opfordring til, at der maa være et Sted i Landet, hvor man kan udtale ſig frit om alle Forhold; have vi ikke ſet fra England, hvorledes Statskaſſen er bleven beſveget ved Leverancer og deſl., og jeg vil ikke ønske, at jeg ſkulde opleve den Dag, da man her i Rigsdagen vil unddrage ſig for frit og aabent at nævne den, ſom har beſveget Statskaſſen. Saaſnart der fra den modſatte Side tales om at ſtaa ved ſit Ord, maa det jo ſtaa klart og tydeligt, at naar en Retsſag ſkal